

דפי חי"ר

נגמ"שים

בעיה אחרת שעסקנו בה (ועדיין אנו עוסקים בה) קשורה ב"נגמ"ש. שוקלים עתה, מה יהיו תכונותיו של ה"נגמ"ש שיירש את מקומו של ה"נגמ"ש הסטנדרטי שלנו ה"432-FV ("טרור ג'אן"). כלי זה תוכנן בעיקר כדי לספק לאיש החי"ר ניידות טובה בדרך-לא-דרך, וגם גמישות ומחסה — שאותם הוא חסר בפעלו ברגל. בשעה שתוכנן, עדיין לא ראו בו כלי-רכב, שמתוכו יידרש החי"ר לחום. על-כל-פנים, כצבאות רבים אחרים, זנחנו לזמן מה את הצורך לשוב ולשקול את נקודת ההשקפה הזו. מכיון שהדברים ארוכים מכדי לפתחם ברשימה זו, אסכם שוב בקיצור את הקיום העיקריים של דרך המחשבה שלנו.

דרישותינו הכלליות הראשוניות הן: יכולת לחימה רבת אפשרויות נגד שריון; מחפה נאות; ניידות מעולה. שתי הדרישות האחרונות של החי"ר באות על סיפוקן ב"נגמ"ש הקיים — אך אין בו מענה לדרישה הראשונה. על החי"ר למלא תפקיד נכבד בהבסת השריון — טנקים ונגמ"שים כאחד — במיוחד בשלבים הראשונים של הלחימה. כדי שנהיה מסוגלים לכך, עלינו להגביר במידה ניכרת את עצמת האש ה"נט שלנו.

בשלב זה מהווה עדיין השריון את שלד ההגנה ה"נט בחטיבות החי"ר שלנו. הנטיה היא — ולמעשה כמעט אין ברירה אחרת — לפצל את פלוגות הטנקים לסיוען של פלוגות החי"ר, כדי להשתלט על שטח ולהחזיק בו. אולם כעת ניצבת לפנינו הבעיה הנוספת של נגמ"שים רבים בידי אויב-בכוח. עד שהחי"ר נאלץ לרדת מן ה"נגמ"שים, הוא למעשה מטרה משוריינת. והמצב כיום הוא, שאין בידנו מערכת-נשק מיוחדת נגד נגמ"שים.

יש שתי אפשרויות לתיקון המצב: להצטייד בכלי-נשק מיוחד נגד נגמ"שים, או לטפל ב"נגמ"ש כבמטרה משוריינת ולהעסיקו על-ידי טנקים ועל-ידי נשק נ"ט של החי"ר כאחד. האם מחייב ההגיון לנקוט את הראשונה באפשרויות אלה ולהרכיב את הנשק הנבחר על צדיח ב"נגמ"ש?

כיצד נילחם

השאלה האחרת, אם נילחם מתוך ה"נגמ"שים או ברגל. אי-אפשר לענות על שאלה זו באופן חד-משמעי; למעשה, לא יהא נכון להציב בעניין זה כללים נוקשים: ההחלטה היא בידי

כדי ליישם זאת, אנו שמים דגש רב יותר בטקטיקה זעירה, בה ההצלחה תלויה פחות באש סיוע מאשר בכושר גופני מעולה. במיור מנות בשדה, ביומה, בערמה ובמיומנות בתפ"עול כל-ינשק. כשרויות אלו ניתן לצפות מכל איש-חי"ר מקצועי מאומן היטב, אם מובטחים אלה, אין ספק, כי — במיוחד במבצעים של המלחמה הקרה ושל המלחמה הזעירה והמוגרבלת — יפתח כר נרחב ליישום יותר גמיש של הטקטיקה מהמקובל בדרך-כלל בהתקפה סדורה ומתוכננת לפרטיה. מפקדים, בכל הדרגים עד לדרג הגדוד, יידרשו להקדיש תשומת לב רבה יותר לכללים טקטיים כגון: ריכוז מקסימום של אש מדויקת על עמדות האויב מכיוונים רבים ככל האפשר; איגוף גועז ותנורעות חדירה, שיש לבצען בכל מקרה שהגסיות מתאימות; הפחתת סיכון ההיפגעות בהתקפה על-ידי הפחתת מספר האנשים הנעים בעת ובעונה אחת; שימוש בגורם ההטעיה כדי להסתיר את הכיוון, ממנו תיפתח ההסתערות הסופית.

כללים אלה אינם חדשים ולא תמיד ניתן לנקוט טקטיקה, המבוססת על ניצולם המלא. אולם עובדה קיימת היא, שמוניחים את האימון בהם. אחת הסיבות בגללן מונח האימון היא, שקשה לקבוע מתי ובאיזה מידה ניתן ליישם. חשיבות רבה ליכולתו של המפקד להעריך את עצמתו של האויב. על אף זאת, תכופות לא מוקצה בתרגילים זמן מספיק לתוקפים כדי לגבש תמונה מציאותית של האויב וכדי להשתמש במלוא האינפורמציה שסופקה על-ידי הבקרים. גם שיקולי הקרקע קובעים את תכנון התמרון בהתקפה. למרבה הצער, רוב אימוני החי"ר בכריטניה מקוימים בשטחים חשופים וחד-גוניים, המגבילים את אפשרויות התמרון.

דעות בריטיות על בעיות חי"ר

בריג' א.ג.א. ארנו-ג'ונס

הנושאים בהם אדון אינם סדורים לפי קדימות כל שהיא, כינו שאין חשיבות האחד פחותה מחשיבות האחר. ראשונה — טקטיקה זעירה.

טקטיקה זעירה

בשנה האחרונה התחלנו להיות מודאגים מן העובדה, שתרגילי ההתקפה מבוססים לעתים קרובות מדי על תפיסה טקטית מוטעית, לפיה מתקדמות היחידות במהירות וברציפות במב"נה פרוס על פני שטח פתוח, תוך היצמדות קרובה ככל האפשר לאש הסיוע. תפיסה כזו אינה מציאותית באשר לסיוע שניתן יהיה להשיגו בפתיחתם של מבצעים כל שהם בעתיד. יש לאמן את החי"ר לתקוף בחיפוי עצמי ללא סיוע מרובה של טנקים, ארטיילריה או סיוע-אוויר.

חילופי ריחות...

אזוריים. קורס ה"מ"מים הוא הגדול והחשוב. משכו 36 שבועות, והאימונים הם מפרטים. 17 השבועות הראשונים מכוונים לאימון בסיסי ולאימון מתקדם של הפרט, והיתר להכשרה לתפקיד מ"מ. אנשי החילות עוזבים את ביה"ס אחרי אימון הפרט ועוברים לבתי-הספר החיליים — אך שבוע לפני הסיום הזורים לביה"ס למסדר הסיום. ב-1965 סיימו את הקורס כ-4000 צוערים וקיבלו דרגת תת-סגן (דרגת ביניים עד קבלת הדרגה הקבועה של סגן-משנה). קורס ה"מ"מים וקורס ה"מג"דים דומים בתכניהם ושונים

ה"נגמ"שים — האם רק להובלת גייסות?

גים, כי אין לוותר על כושר ההרג הגדול יותר והטווח הגדול יותר של הכוזר בן 7.62 ה"מ"מ (כנשק האישי וכמקלע הקל). האם מוצדק קיומו של כידון, שמשקלו כחצי ק"ג? מרביתם להתווכח על בעיות אלה. ואלה הבעיות לפניהן אנו ניצבים — וללא כל ספק גם צבאות אחרים.

באשר לבעיית כלי-הנשק הקלים למטרות שטח — חזרנו ובדקנו ולסוף אישרנו את דרישתנו למרגמה קלה עם פצצות נפיצות לשימוש במלחמה מוגבלת ובלחמה נגד-גרי-לית. אנו זקוקים לטווח יותר ארוך של המר-גמה בת 52 מ"מ שלנו, טווח שיהיה עד 700 מ'. אנו זקוקים לפצצת-מרגמה שלה דיוק ויכולת הרג גדולים יותר. אנו שמים לבנו לחשיבות הגדולה, שמייחס חיל-הגנחתים של ארצות-הברית לשימוש במרגמה בת 60 ה"מ"מ במבצעים בדרום ויאט-נאם.

ביה"ס ל"ח"יר של דרום ויאט-נאם

בית-הספר ל"ח"יר של ויאט-נאם הדרומית בתר-דוק, כ-15 ק"מ צפונית-מזרחית לסאי-גון, נוסד ב-1951 עליידי הצרפתים. ב-1954 עבר לידי הממשלה החדשה של ויאט-נאם הדרומית. בתחילה נועד להכשרת קציני מילואים בלבד, אך ב-1954 נוספו קורסים מקצועיים שונים לכל החילות. ב-1961, בגלל המחסור הגובר בקצינים ויאט-נאמיים, שוב יוחד לאימון קציני ח"יר בלבד.

כיום נערכים בביה"ס ארבעה קורסים ב-נושאי ח"יר: קורס מ"מים, קורס מ"פים, קורס מג"דים וקורס למפקדים בכוחות ה-

המפקד במקום. בעוד האויב במצב של אנר דרלמוסיה ויחידותיו נפוצות, יהא מוצדק ליטול סיכונים ניכרים בהפעלת ה"נגמ"שים, אולם שעה שהמצב הפוך, ודאי לא יהיה הגיוני להתפרץ היישר על היעד.

האם עלינו לספק לאנשי צוות רבים ככל האפשר שדה-ראיה מתוך ה"נגמ"ש הסגור וחרכי יריה בתוכו? השיקלים מצביעים על דבר זה כרצוי — בתנאי שלא יצטרכו לסבך יותר מדי את המבנה או להעלות את המחיר. נקודות חשובות אחרות שנבדקות הן, בין היתר, גודל הצוות שיש לשאת; השגת מהיר רות גדולה יותר בדוך-לא-דרך; הגנה כבד; נפת הצידוד הנישא (לחמישה ימים?); מחפה השריון הנדרש והשפעתו על משקל הרכב.

משא הרגלי

על אף שהושקעו זמן ומאמצים ניכרים בפיתוח התפיסות החדשות לגבי שימוש ב"נגמ"ש, המשיכה וממשיכה להעסיק אותנו גם שאלת משאו של איש ה"ח"יר. כבעיה זו הלכנו בדרכו של הצבא האמריקאי, בכך שערכנו מחקר מפורט. יש הרבה מה לעשות בעניין, והדבר לא ייעשה ב"רעים; אולם, כצעד ראשון, הוקמה, "ועדה לצידוד ח"יר", כדי להבטיח, שיושם דגש רב יותר בצרכים החיוני-חדים של ה"ח"יר באמצעות תכנון צידוד מכל סוג שהוא; שתישקל בחינת ההובלה של כל צידוד חדש עוד בשלבים הראשונים לפיתוחו; ושיוגשו הצעות להפחתת המשא מעל החייל הלוחם. דרישת השעה היא להחזיר לחייל את הניידות בהיותו על רגליו, אם אנו רוצים שיהא מסוגל ללחום בתוקפנות ראויה לשמה. אנו בטוחים, כי בשטח זה אפשר להשיג הרבה, אך יהיה צורך להסתגל לרעיונות חד-שים — ולנטוש מושגים המקודשים בעיני קצי-נים רבים, קשישים וצעירים כאחד. למשל — אפשר להשיג הפחתה ניכרת במשא החייל עליידי הכנסה לשימוש של תחמושת בקוטר 5.55 מ"מ במקום זו שקוטר 7.62 מ"מ; אולם כאן אנו נתקלים בהתנגדותם של אלה הטוע-

מסדר סיום

רק ברמתם. ואילו כל החניכים הינם קצינים ביחידות-שדה, המסופחים לבית-הספר עד גמר הקורס. הקורס למפקדים בכוחות האוויריים אמנם נועד לרענן בהם את ידע ה"ח"יר, אך מושם בו דגש על מגע עם האוכלוסיה האזרחית, על לחמה פסיכולוגית, על הגנת כפרים ועל עבודת מודיעין מקר-מית.

ביה"ס מצויד בעזרי אימון מגוונים, בהם כפר ויאט-נאמי משוחרר על כל מחבואיו ומלכודותיו. כיון שהאיזור בו נמצא ביה"ס סובל מן הוואט-קונג, מקומות משימות השמירה, הסיור והמארב באופן מעשי ב-יותר, עם תחמושת חיה.

הטוואה

